

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRAȘOV
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA CIVILĂ NR.1441/A

DOSAR NR. [REDACTAT]

Ședința publică din data de 18 octombrie 2019

Completul constituit din:

PREȘEDINTE – [REDACTAT]

JUDECĂTOR – [REDACTAT]

GREFIER – [REDACTAT]

Pentru astăzi se află amânată pronunțarea asupra apelului declarat de apelanta UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALĂ JUDEȚUL BRAȘOV împotriva Sentinței civile nr. 1168/14.02.2019 pronunțată de Judecătoria Brașov în dosarul civil nr. [REDACTAT] în contradictoriu cu intimații CONSILIUL JUDEȚEAN BRAȘOV, UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALĂ BUDILA și [REDACTAT] REASIGURĂRI S.A. având ca obiect „pretenții”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura este legal îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din data de 20.09.2019 în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceeași zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța, din lipsă de timp pentru deliberare, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. 1 Cod procedură civilă, a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 04.10.2019, respectiv pentru data de 18.10.2019.

TRIBUNALUL,

Asupra apelului de față:

Prin Sentința civilă nr. 1168/14.02.2019 pronunțată de Judecătoria Brașov în dosarul civil nr. [REDACTAT]

-a fost admisă excepția lipsei capacității procesuale de folosință a terțului intervenient Consiliul Județean Brașov și excepția lipsei calității procesual pasive a pârâtei UAT Comuna Budila.

-s-a admis în parte cererea de chemare în judecată astfel cum a fost modificată de către reclamanta S.C. [REDACTAT] Reasigurări S.A. în contradictoriu cu pârâta UAT Județul Brașov prin Președintele Consiliului Județean Brașov și-n consecință:

- a fost obligată pârâta UAT Județul Brașov să plătească reclamantei suma de 28.792,65 lei reprezentând quantumul despăgubirilor achitate în dosarul de daună CASCO nr. 1024037.

- a fost obligată pârâta UAT Județul Brașov la plata dobânzii legale aferente sumei de mai sus, începând cu data pronunțării hotărârii și până la achitarea integrală a debitului.

-s-a respins cererea de chemare în judecată față de terțul intervenient Consiliul Județean Brașov cu sediul în Brașov, B-dul Eroilor, nr. 5, jud. Brașov, pentru lipsa capacității procesuale de folosință.

-s-a respins cererea de chemare în judecată astfel cum a fost formulată și modificată de reclamanta S.C. [REDACTAT] Reasigurări S.A. în contradictoriu cu pârâta UAT Comuna Budila, prin primar, ca fiind introdusă în contradictoriu cu o persoană fără calitate procesual pasivă.

- a fost obligata pârâta UAT Județul Brașov la plata către reclamanta S.C. [REDACTED] Reasigurări S.A. a sumei de 3.967,78 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În considerentele acestei hotărâri s-au reținut următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 248 alin. 1 și 2 C.pr.civ., instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac inutilă, în tot sau în parte, administrarea de probe ori, după caz, cercetarea în fond a cauzei, iar în cazul în care s-au invocat simultan mai multe excepții, instanța va determina ordinea de soluționare în funcție de efectele pe care acestea le produc.

Conform art. 87 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, Consiliul Județean Brașov este autoritatea administrației publice locale, constituită la nivel județean pentru coordonarea activității consiliilor comunale, orașenești și municipale, în vederea realizării serviciilor publice de interes județean.

Capacitatea procesuală de folosință este acea parte a capacității procesuale care constă în aptitudinea unui subiect de drepturi de a avea drepturi și obligații pe plan procesual.

Conform art. 21 din Legea nr. 215/2001, comunele, orașele și județele sunt persoane juridice de drept public, având patrimoniu propriu și capacitate juridică deplină.

Rezultă că personalitatea juridică aparține numai unităților administrativ-teritoriale, terțul intervenient neavând personalitate juridică și nici capacitate procesuală, aceasta revenind unității administrativ teritoriale.

Pentru toate aceste considerente, va admite excepția lipsei capacității procesuale de folosință a terțului intervenient Consiliului Județean Brașov și va respinge cererea de chemare în judecată față de terțul intervenient Consiliul Județean Brașov pentru lipsa capacității procesuale de folosință.

În ceea ce privește excepția lipsei calității procesual pasive a pârâtei UAT Comuna Budila invocată din oficiu, instanța de judecată reține că administratorul drumului pe care s-a produs evenimentul rutier este Consiliul Județean Brașov, în considerarea dispozițiilor art. 22 din O.G. nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, potrivit cărora administrarea drumurilor județene se asigură de către consiliile județene, iar a drumurilor de interes local, de către consiliile locale pe raza administrativ-teritorială a acestora, iar administratorul drumului are obligația de a semnaliza și menține drumurile în stare tehnică corespunzătoare desfășurării traficului în condiții de siguranță, cu excepția perioadelor în care pe sectoarele de drum se desfășoară lucrări de întreținere, reparații, modernizare, reabilitare sau consolidare, când responsabilitate revine executantului lucrării (art. 40 din O.G. nr. 43/1997).

Cea de-a doua ipoteză a art. 22 din O.G. 43/1997 stabilește o excepție de la regula potrivit căreia drumurile județene sunt administrate de către consiliile județene.

Instanța de judecată reține că această excepție privește numai sectoarele de drum județean situate în intravilanul localităților urbane iar comuna Budila nu este o localitate urbană, ci o localitate rurală, astfel încât această excepție nu este incidentă în cauză.

Pe cale de consecință, instanța de judecată va admite excepția lipsei calității procesual pasive a pârâtei UAT Comuna Budila și va respinge cererea astfel cum a fost formulată și modificată de reclamanta S.C. [REDACTED] Reasigurări S.A. în contradictoriu cu pârâta UAT Comuna Budila, ca fiind introdusă în contradictoriu cu o persoană fără calitate procesual pasivă.

Pe fondul cauzei, instanța de judecată reține că în data de 26.10.2015, autovehiculul semiremorca marca Kogel SN 24 cu nr. de înmatriculare [REDACTED] condus de [REDACTED] a fost avariat, în urma unui accident de circulație produs pe DJ 103B, sectorul de drum Teliu – Budila - Tărlungeni.

La data producerii evenimentului rutier, pentru autovehiculul semiremorcă marca Kogel SN 24 cu nr. de înmatriculare [REDACTED] proprietatea S.C. East Service Sebeș SRL, era încheiată polița de asigurare CASCO cu nr. 20360772/16.09.2015 (filele 8-9).

La cererea asiguratului S.C. East Service Sebeș SRL, reclamanta a deschis dosarul de daună 1024037-92S și a achitat despăgubiri în cuantum de 28.792,65 lei, astfel cum rezultă din extrasul de cont depus la fl. 27 vol. I.

Cuantumul despăgubirilor este justificat de nota de constatare (fila 14) și devizul de reparație (fl. 24), fiind stabilit la suma menționată în factura ABCAM 20121321/16.02.2016 emisă de Casa Auto Sebeș SRL (fila 24 vol. I).

Astfel cum rezultă din răspunsul depus la dosarul cauzei de către Inspectoratul de Poliție Județean Brașov (fl. 193 vol. I) în urma procedurii evenimentului rutier nu a fost întocmit niciun proces verbal de contravenție pe numele conducătorului auto Bozdog Radu.

Potrivit declarației conducătorului auto Bozdog Radu întocmită în data de 26.10.2015, rezultă că acesta a condus ansamblul de vehicule compus din autovehiculul cu nr. de înmatriculare [REDACTED] și semiremorca marca Kogel SN 24 cu nr. de înmatriculare [REDACTED] pe DJ 103B, sectorul de drum Teliu-Târlungeni, și a lovit traversa podului de cale ferată cu semiremorca marca Kogel SN 24 ca urmare a nesemnalizării corespunzătoare a limitei de înălțime și datorită straturilor multiple de asfalt (fl. 11 vol. I).

La aceeași dată a fost emisă de către I.P.J. Brașov-Postul de Poliție Budila autorizația de reparații seria CA nr. 0326387 (fila 7 vol. I), în care sunt menționate avariile autovehiculului, constând în traversă față ruptă, stâlp dreapta îndoit, ștaflă dreapta îndoită, capac prelată superioară rupt, prelată superioară ruptă.

Din cartea de identitate a autovehiculului semiremorcă marca Kogel SN 24 rezultă că acesta are o înălțime de 4 metri.

În drept, în ceea ce privește dreptul de regres, art. 2210 alin. 1 C.civ. prevede că, în limitele indemnizației plătite, asiguratorul este subrogat în toate drepturile asiguratului sau ale beneficiarului asigurării împotriva celor răspunzători de producerea pagubei, cu excepția asigurărilor de persoane.

Deși reclamanta a invocat dispozițiile art. 1.376 alin. 1 C.civ., având în vedere că se invocă răspunderea pârâtei cu privire la modul defectuos de semnalizare a sectorului de drum, în cauză sunt incidente dispozițiile art. 1357 Cod civil, potrivit cărora, cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare.

Instanța mai reține și dispozițiile art. 5 alin. 6 din OUG 195/2002, potrivit cărora în cazul producerii unui eveniment rutier ca urmare a stării tehnice necorespunzătoare a drumului public, a nesemnalizării sau a semnalizării necorespunzătoare a acestuia, precum și a obstacolelor ori lucrărilor care se execută pe acesta, administratorul drumului public, antreprenorul sau executantul lucrărilor răspunde, după caz, administrativ, contravențional, civil sau penal, în condițiile legii.

Deși pârâțul UAT Județul Brașov a susținut că la data producerii evenimentului rutier pe sectorul de drum cuprins între localitățile Târlungeni-Budila-Teliu este instituită o limitare de înălțime de 3,5 m atât la ieșirile din localitățile Târlungeni și Teliu, cât și la trecerea pe sub podul de cale ferată, la dosarul cauzei nu s-au depus procesele verbale întocmite cu ocazia montării sau înlocuirii indicatoarelor de limitare de înălțime.

Astfel, la dosarul cauzei a fost depus procesul verbal întocmit ulterior producerii evenimentului rutier, în data de 17.05.2017, de către Consiliul Județean Brașov, cu ocazia verificării DJ 103 A la trecerea de sub podul de cale ferată aflat la ieșirea din localitatea Budila (fl. 67 vol. I), din care rezultă existența semnelor de circulație privind limitarea de înălțime de 3,5 m la ieșirea din localitatea Teliu spre Budila la data efectuării verificărilor. Totodată, în urma măsurărilor efectuate, s-a stabilit că înălțimea dintre pod și carosabil este de 4,35 m.

Contrar susținerilor pârâtei UAT Județul Brașov, din informațiile furnizate de către I.P.J. Brașov (fl. 198 vol. I) la data producerii evenimentului rutier nu erau montate indicatoare de limitare de înălțime pe respectivul sector de drum.

Martorul [REDACTED] a confirmat, de asemenea, că la momentul producerii evenimentului rutier nu exista niciun indicator rutier privind limita de înălțime.

Totodată, nu sunt relevante nici planșele fotografice depuse la dosarul cauzei de către pârâta UAT Județul Brașov la termenul de judecată din data de 16.01.2019, acestea fiind întocmite ulterior producerii evenimentului rutier.

Având în vedere starea de fapt reținută anterior și dispozițiile legale anterior menționate, instanța apreciază că pretențiile formulate în cauză de reclamanta S.C. [REDACTED]

Reasigurări S.A. în contradictoriu cu pârâta UAT Județul Brașov sunt întemeiate, prin plata despăgubirilor, aceasta subrogându-se în drepturile asiguratului împotriva persoanei vinovate de producerea pagubei, astfel că aceasta este îndreptățită la recuperarea sumei acordată cu titlu de despăgubiri în cadrul dosarului de daună CASCO nr. 1024037.

În ceea ce privește capătul de cerere privind plata dobânzii legale aferentă sumei de 28.792,65 lei, instanța reține că devin aplicabile dispozițiilor art. 1.535 C.civ. conform cărora, „în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în quantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În acest caz, debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic”.

Pe cale de consecință, va admite și acest capăt de cerere și va dispune obligarea pârâtei UAT Județul Brașov la plata dobânzii legale aferente sumei de 28.792,65 lei, începând cu data pronunțării hotărârii și până la achitarea integrală a debitului.

În baza art. 453 C.pr.civ., reținând culpa procesuală a pârâtei UAT Județul Brașov va dispune obligarea acesteia la plata către reclamanta S.C. [REDACTED] Reasigurări S.A. a sumei de 3.967,78 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, constând în taxă judiciară de timbru în quantum de 1.468,78 lei și onorariu avocat în quantum de 2.499 lei.

Împotriva acestei hotărâri a declarat **apel** parata UAT Județul Brașov solicitând admiterea acestuia, schimbarea în tot a hotărârii atacate și respingerea acțiunii formulate.

În motivarea apelului, s-au arătat următoarele:

În speța de față nu se cunoaște locul accidentului, întrucât chiar instanța de fond a reținut în considerentele sentinței pronunțate faptul că în urma unui accident de circulație produs pe DJ 103 B, pe sectorul de drum Teliu-Budila-Tarlungeni, în data de 26.10.2015, în data de 26.10.2015 autovehiculul semiremorca marca Kogel SN 24, cu număr de înmatriculare [REDACTED], condus de [REDACTED] a fost avariat. La cererea asiguratului, S.C. East Service Sebes SRL, reclamanta a deschis dosarul de daună 1024037-92 S și a achitat despăgubiri în quantum de 28.792,65 lei.

Conform prevederilor art. 79 alin. 1 lit. B din OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice conducătorul acestui vehicul implicat într-un accident de circulație (lovirea traversei podului), în urma căruia au rezultat avariile vehiculelor și alte pagube materiale, era obligat să se prezinte la unitatea de poliție competentă pe raza căreia s-a produs accidentul în termen de cel mult 24 de ore de la producerea evenimentului pentru întocmirea documentelor de constatare. Apelanta susține că era absolut necesar să se întocmească proces verbal de contravenție pe numele conducătorului auto Bozdog Radu și ar fi existat toate elementele cauzei: fapta produsă, locul producerii accidentului rutier, cauza producerii acestuia, prejudiciul, or, din probele administrate nu rezultă aceste lucruri.

IPJ Brașov a răspuns în 09.07.2018 la adresa instanței privind amplasarea indicatoarelor cu semnificația accesul interzis vehiculelor cu înălțimea mai mare de 3,5 m, confirmând existența acestora pe DJ 103 B – pe traseul Tarlungeni-Budila-Teliu și la podul de cale ferată, la 28.06.2018 și a precizat că pentru clarificarea aspectelor legate de data la care au fost amplasate, instanța trebuie să se adreseze administratorului drumului.

Prin adresa IPJ Brașov din 09.11.2018 s-a precizat faptul că singurele înscrisuri care au stat la baza emiterii autorizației de reparație sunt declarația tip avarie și protocolul etilotest și că nu a fost întocmit proces verbal de contravenție, întrucât din discuțiile purtate cu lucrătorii din cadrul structurii care au soluționat dosarul de tamponare – Post Poliție Budila, pe sectorul de drum unde a avut loc evenimentul rutier, nu erau montate indicatoare, care să interzică accesul vehiculului și că nu au fost făcute planse fotografice.

Apelanta arată că în mod gresit a reținut prima instanță că din informațiile furnizate de către IPJ Brașov la data producerii evenimentului rutier nu erau montate indicatoare de limitare de înălțime pe respectivul sector de drum, întrucât aceasta nu este o probă certă, concludentă și pertinentă.

Prin adresa din 20.09.2018 , IPJ Brasov a comunicat instantei ca in ceea ce priveste autorizatia de reparatie , emisa pentru autovehiculul cu numarul de inmatriculare [REDACTAT] , in urma verificarilor efectuate in baza de date , acesta nu mai figureaza ca fiind inmatriculat. Apelanta sustine ca instanta de fond , in mod gresit nu a tinut seama de acest raspuns , din care rezulta ca autovehiculul in cauza nu figureaza inmatriculat in baza de date .

Prin adresa nr. 5807 din 12.11.2018 , Primaria Budila, in mod corect a precizat ca la iesirea din comuna Budila catre Teliu si nu catre Tarlungeni , cum eronat s-a mentionat in adresa de catre instanta, existau indicatoare de limitare de inaltime si s-au anexat planse fotografice ale acestor indicatoare. Instanta a retinut ca la data de 26.10.2015 a fost emisa de catre Postul de Politie Budila autorizatia de reparatii Seria CA nr. 0326387 ,in care sunt mentionate avariile autovehiculului , constand in traversa fata rupta , stalp dreapta indoit , safla dreapta indoita , capac prelata superioara rupt , prelata superioara rupta. Apelanta arata ca daca acest in scris nu ar fi fost pro cauza , intrucat este un in scris sub semnatura privata si nu un in scris autentic , ar fi trebuit sa fie insotit in mod obligatoriu de proces verbal de constatare a accidentului.

Se mai arata in motivarea apelului ca din procesul verbal din 17 .05.2017 , incheiat de Serviciul Administrare Drumuri din cadrul Consiliului Judetean Brasov , cu ocazia efectuarii unei verificari a semnelor de circulatie pentru completari si inlocuiri s-a constatat existenta indicatorului de limitare de inaltime de 3,5 m nu numai la trecerea de sub podul de cale ferata , dar si la iesirea din localitatea Tarlungeni spre Budila , precum si la iesirea din Teliu spre Budila , astfel incat nu s-a incheiat proces verbal de inlocuire a acestui indicator .

Acest proces verbal a fost incheiat in prezenta agentului de politie al Inspectoratului de Politie Budila-Zoltan Andre , care l-a semnat , ocazie cu care s-a masurat si inaltimea dintre pod si carosabil , care era de 4,35 m, astfel incat semiremorca cu inaltimea de 4 m nu ar fi trebuit sa fie avariata la trecerea pe sub podul de cale ferata , aflat la iesirea din localitatea Budila , intrucat era montat indicator de limitare de inaltime ,iar drumul nu contine straturi multiple de asfalt , ci doar un strat de rezistenta –binder si un strat de uzura –BA 16.

In ceea ce privește declarațiile conducătorului auto [REDACTAT] din care rezulta ca accidentul ar fi avut ca si cauza si existenta straturilor multiple de asfalt de DJ 103 B, apelanta arata ca in cauza nu s-a efectuat expertiza , astfel încât nu s-a demonstrat ca afirmația acestuia este adevarata.

Mai arata apelanta ca martorul nu a respectat prevederile art. 114 lit. B din HG nr. 1391 din 04.10.2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a OUG 195/2002 , întrucât la ora 21.30 ,in data de 26.10.2015 nu a folosit luminile de întâlnire , respectiv faza lunga pentru a vedea indicatoarele amplasate de DJ 103 B, la ieșirea din Teliu spre Budila si înaintea traversei podului , la aproximativ 10 m.

Fata de cele precizate mai sus, instanță de fond a reținut in mod greșit ca desi reclamanta a invocat disp. art. 1376 alin. 1 Cod civil , privind modul defectuos de semnalizare a sectorului de drum in cauza , sunt incidente disp. Art. 1357 Cod civil , potrivit căroră cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o fapta ilicita , săvârșita cu vinovăție , este obligat sa il repare.

In speta, arata apelanta, nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale in sarcina apelantei –fapta ilicita , culpa , prejudiciu, legătura de cauzalitate , un prejudiciu material putând fi dovedit doar prin înscrisuri justificative. Or, singurele înscrisuri ,dar fără valoare probatorie , depuse de reclamant sunt: autorizația de reparație , fara stampila Postului de Politie Budila , din care nu rezulta locul exact al accidentului si cauza producerii acestuia , declarația tip avarie ,protocolul etilotest.

In drept , apelanta a invocat disp. Art. 470 , 471 alin. 1 , 480 alin. 2 CPC ,art.1357 Cod civil, art. 22 din OG nr. 43/1997 , art. 87 alin. 1 , art. 21 din Legea 215/2001 , art. 114 lit. B din HG 1391/2006.

Intimata reclamanta SC [REDACTAT] Reasigurari SA a formulat **întâmpinare** (f. 20-22) solicitând respingerea apelului si menținerea hotărârii atacate , motivat de faptul ca prima instanță a făcut o corecta si legala analiza a stării de fapt si de drept deduse judecații.

Apelanta UAT Judetul Brasov a depus raspuns la intampinare prin care a reluat, in esenta, sustinerile din cererile dosarului.

In apel nu s-au administrat probe noi.

Analizand actele si lucrarile dosarului, Tribunalul retine urmatoarele:

In ceea ce priveste primul motiv de apel referitor la imprejurarea ca nu se cunoaste locul accidentului, acesta este nefondat intrucât evenimentul rutier a avut loc pe DJ 103 B la iesirea din localitatea Budila ,la trecerea pe sub podul de cale ferata , sector de drum aflat in administrarea Consiliului Județean Brasov, parata apelantă fiind cea care are personalitate juridica si capacitate procesuala .Acest aspect(al locului accidentului) rezulta din declaratia martorului audiat , din înscrisurile administrate de către prima instanță, din raspunsul dat de către Ministerul Transporturilor la solicitarea instanței si din raspunsul la interogatoriu dat de parata UAT Comuna Budila.

In ceea ce priveste motivul de apel referitor la imprejurarea ca in cauza era necesara intocmirea unui proces verbal de contravenție, Tribunalul retine ca din nota de sedinta depusa la dosarul cauzei la fila 143 de catre IPJ Brasov rezulta ca „nu a fost intocmit un proces verbal de contravenție intrucât din discuțiile purtate cu lucrătorii din cadrul structurii care a soluționat dosarul de tamponare (postul de Politie Budila) , pe sectorul de drum unde a avut loc evenimentul rutier ,*nu erau montate indicatoare care sa interzică accesul vehiculelor cu o anumita limita de înălțime*”. Prin urmare , nici acest motiv de apel nu este întemeiat, cu atât mai mult cu cat art. 79 din OUG 195/2002 prevede la alin. 2 ca :”Se exceptează de la obligațiile prevăzute la alin. (1) lit. b):

a) conducătorii vehiculelor care încheie o constatare amiabilă de accident, în condițiile legii;

b) *conducătorul de vehicul care deține o asigurare facultativă de avarii auto, iar accidentul de circulație a avut ca rezultat numai avarierea propriului vehicul.*”

Se mai arata in motivarea apelului ca din procesul verbal din 17 .05.2017, încheiat de Serviciul Administrare Drumuri din cadrul Consiliului Județean Brasov , cu ocazia efectuării unei verificări a semnelor de circulație pentru completări si înlocuiri s-a constatat existenta indicatorului de limitare de înălțime de 3,5 m nu numai la trecerea de sub podul de cale ferata , dar si la iesirea din localitatea Tărlungeni spre Budila , precum si la iesirea din Teliu spre Budila, astfel încât nu s-a încheiat proces verbal de înlocuire a acestui indicator .

Or, în acord cu judecătorul primei instanțe , Tribunalul constata ca la dosarul cauzei a fost depus procesul verbal întocmit ulterior producerii evenimentului rutier, în data de 17.05.2017, de către Consiliul Județean Brașov, cu ocazia verificării DJ 103 A la trecerea de sub podul de cale ferată aflat la iesirea din localitatea Budila (fl. 67 vol. I), din care rezultă existența semnelor de circulație privind limitarea de înălțime de 3,5 m la iesirea din localitatea Teliu spre Budila la data efectuării verificărilor. Totodată, în urma măsurătorilor efectuate, s-a stabilit că înălțimea dintre pod și carosabil este de 4,35 m.

Contrar susținerilor apelantei pârâte UAT Județul Brașov, din informațiile furnizate de către I.P.J. Brașov (fl. 198 vol. I) *la data producerii evenimentului rutier nu erau montate indicatoare de limitare de înălțime pe respectivul sector de drum*, aspecte susținute si de martorul audiat în fața primei instanțe.

Pe cale de consecință, in mod corect prima instanță a concluzionat ca pretențiile formulate în cauză de reclamanta intimata S.C. [REDACTED] Reasigurări S.A. în contradictoriu cu apelanta pârâta UAT Județul Brașov sunt întemeiate, aceasta subrogându-se în drepturile asiguratului împotriva persoanei vinovate de producerea pagubei, astfel că aceasta este îndreptățită la recuperarea sumei acordată cu titlu de despăgubiri în cadrul dosarului de daună CASCO nr. 1024037, in temeiul art. 1357 cod civil si art. 5 alin.6 din OUG 195/2002.

Pentru aceste considerente, in temeiul art. 480 alin. 1 CPC , Tribunalul va respinge apelul formulat împotriva Sentinței civile nr.1168/14.02.2019 a Judecătoriei Brașov, aceasta urmând a fi menținuta.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge apelul formulat de apelanta UAT JUDEȚUL BRAȘOV, cu sediul în Brașov B-
dul Eroilor nr.5, jud. Brasov, împotriva Sentinței civile nr.1168/14.02.2019 a Judecătoriei
Brașov, pe care o păstrează.

Cu recurs în 30 de zile de la comunicare. Cererea de recurs se va depune la Tribunalul
Brasov

Pronunțată în ședință publică, azi 18.10.2019.

PREȘEDINTE,
[REDACTED]

JUDECĂTOR,
[REDACTED]

GREFIER,
[REDACTED]

Tehnored. E.I./07.01.2020
Dact. G.P./07.01.2020
4 ex.
Jud. fond: Monica Macovei

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECTIA CIVILĂ

DECIZIA CIVILĂ nr.165/R

Ședința publică din 10 iunie 2020

Completul compus din:

PREȘEDINTE [REDACTED]

Judecător [REDACTED]

Judecător [REDACTED]

Grefier [REDACTED]

Pentru astăzi este amânată pronunțarea asupra recursului declarat de pârâta UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALĂ JUDEȚUL BRAȘOV împotriva deciziei civile nr.1441/A din data de 18.10.2019 pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul civil nr. [REDACTED]

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din data de 2 iunie 2020, când părțile au lipsit, așa cum rezultă din încheierea de ședință, din acea zi. Instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 10 iunie 2020.

C U R T E A

Prin decizia civilă nr. 1441/Ap/18.10.2019 a Tribunalului Brașov a fost respins apelul formulat de apelanta UAT JUDEȚUL BRAȘOV, împotriva Sentinței civile nr.1168/14.02.2019 a Judecătoriei Brașov.

Împotriva acestei decizii a formulat recurs pârâta Unitatea administrativ teritorială Județul Brașov prin care a solicitat casarea hotărârii și în urma rejudecării respingerea pretențiilor formulate de reclamanta S.C. [REDACTED] Reasigurări S.A.

În motivarea recursului, pârâta a invocat motivul de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 6 C.pr.civ, în sensul că hotărârea instanței de apel cuprinde motive contradictorii sau numai motive străine de natura cauzei. S-a precizat că instanța de apel a stabilit greșit că se cunoaște locul accidentului, pe baza declarației martorului audiat, a înscrisurilor administrate și a răspunsurilor furnizate de Ministerul Transporturilor și Comuna Budila. Astfel, din declarația martorului nu rezultă locul accidentului, traseul parcurs, de unde venea și încotro se îndrepta, itinerariul fiind greșit iar în adresa nr. 5807/12.11.2018 a Primăriei Budila s-a făcut referire în mod corect la amplasarea indicatoarelor de limitare a înălțimii la ieșirea din com. Budila către Teliu, iar nu către Târlungeni, cum greșit a arătat instanța referindu-se la această adresă. Din răspunsul IPJ emis la 09.07.2018 rezultă că erau amplasate indicatoare cu semnificația accesul interzis vehiculelor cu înălțimea mai mare de 3,5 mpe DJ 103B, pe traseul Târlungeni-Budila-Teliu și la podul de cale ferată la 28.06.2018 iar din adresa IPJ Brașov din 09.11.2018 rezultă că singurele înscrisuri care au stat la baza autorizației de reparație sunt delarația tip avarie și protocolul etilotest, cu precizarea că nu a fost întocmit proces verbal de contravenție întrucât din discuțiile cu lucrătorii Postului de poliție Budila, care au instrumentat dosarul de tamponare a rezultat că pe sectorul de drum unde a avut loc accidentul nu erau montate indicatoare care să restricționeze accesul și nu au făcut planșe fotografice. S-a subliniat că ultima adresă nu are valoare probatorie pentru că face referire la simple discuții și nu are anexe înscrisuri sau fotografii și că era obligatorie încheierea procesului verbal de contravenție pentru [REDACTED] și astfel ar fi existat toate elementele cauzei: fapta produsă, locul producerii accidentului rutier, cauza producerii acestuia, prejudiciul, elemente care nu rezultă din probele administrate. Instanța de fond nu a ținut în mod greșit seama de adresa IPJ Brașov din 20.09.2018 din care rezultă că autovehiculul nu mai figurează ca înmatriculat iar autorizația de reparații seria CA nr. 0326387/26.10.2015 emisă de Postul de poliție Budila este un înscris pro causa, sub semnătura privată care ar fi trebuit însoțit obligatoriu de proces verbal de contravenție. S-a mai arătat că din procesul verbal din 17.05.2017, încheiat de Serviciul Administrare Drumuri din cadrul Consiliului Județean Brașov, cu scopul verificării condițiilor de circulație pentru camioane și

înlocuiri s-a constatat existența indicatorului de limitare a înălțimii dintre pod și carosabil de 4,35 mp astfel încât semiremorca de 4 m înălțime nu ar fi trebuit avariata la trecerea de sub podul de cale ferată, aflat la ieșirea din Budila întrucât era montat indicator de limitare înălțime iar asfaltul nu are straturi multiple. S-a mai arătat că declarația martorului [REDACTED] din care rezulta că accidentul s-a produs din cauza straturilor multiple de asfalt nu a fost confirmată prin expertiză.

Pârâta a mai invocat și motivul de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 C.pr.civ arătând că instanța de apel a apreciat greșit că sunt aplicabile în cauză dispozițiile art. 79 alin. 2 din OUG nr. 195/2002 întrucât din declarația conducătorului auto și avizarea dosarului de daună rezultă că acesta a lovit traversa de gabarit a podului, care a fost distrusă. În consecință, conform art. 79 alin. 1 lit. b din OUG nr. 195/2002, conducătorul vehiculului implicat în accident era obligat să se prezinte la poliție pentru întocmirea documentelor de constatare iar instanța de apel a acordat valoare probatorie greșită declarațiilor martorului întrucât în cauză nu s-a încheiat un proces verbal de contravenție. S-a subliniat că nu pot fi reținute prevederile art. 1357, art. 1376 alin. 1 C. civil, respectiv culpa Consiliului județean Brașov, fără existența răspunderii civile delictuale trasă de fapta ilicită, prejudiciu, vinovăție și legătură de cauzalitate, eventualitatea unui prejudiciu material putând fi dovedită numai prin înscrisuri justificative. Singurele înscrisuri depuse la dosar dar fără valoare probatorie sunt autorizația de reparație, fără ștampila postului de poliție Budila din care nu rezultă locul exact al accidentului și cauza producerii acestuia, declarația tip avarie și protocolul etilotest. S-a concluzionat că instanța de apel a stabilit greșit că pretențiile reclamantei sunt întemeiate deși din procesul verbal din 17.05.2017 încheiat de Serviciul Administrare Drumuri din cadrul Consiliului județean Brașov rezultă că au fost respectate dispozițiile legale (art. 5 alin. 1 din OUG nr. 195/2002) și nu au fost montate alte indicatoare pentru că acestea existau, sectorul de drum fiind semnalizat.

În drept, art. 488 alin. 1 pct. 6 și 8 C.pr.civ.

Recursul este scutit de plata taxei judiciare de timbru conform art.30 din OUG nr. 80/2013.

Prin întâmpinare, intimata reclamantă a invocat nulitatea recursului în temeiul art. 489 alin.2 C.pr.civ iar în subsidiar a solicitat respingerea acestuia ca nefundat.

În motivare, aceasta a arătat în esență că motivele invocate prin cererea de recurs nu pot fi încadrate în dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 6 și 8 C.pr.civ pentru că nu este susținută critica legată de considerentele contradictorii și nici nu s-a invocat neconformitatea deciziei cu regulile de drept aplicabile.

În subsidiar, intimata a arătat că instanța de apel a reținut corect că pretențiile bănești sunt întemeiate pentru că semiremorca asigurată de pârâtă a fost avariata la data de 26.10.2015, ca urmare a nesemnalizării corespunzătoare a limitei de înălțime la trecerea pe sub podul de cale ferată, aflat la ieșirea din localitatea Budila, pe DJ 103 B, conform autorizației de reparații nr. 0326387/28.10.2015 emisă de Postul de poliție Budila. Procesul verbal depus de pârâtă din 17.05.2017 este ulterior datei producerii accidentului, 26.10.2015 iar pentru data evenimentului nu s-au depus înscrisuri din care să rezulte starea de fapt.

În drept, art. 490 alin. 2 C.pr.civ.

Recurenta a depus răspuns la întâmpinare prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiate a apărărilor cuprinse în întâmpinare, subliniind că instanța de apel a dat valoare probatorie unor înscrisuri ale părții adverse care nu pot fi considerate probe, în locul celor depuse de Consiliul județean și că nu a fost efectuată o cercetare locală conform rolului activ al instanței sau o expertiză.

În recurs nu au fost administrate înscrisuri noi.

Examinând recursul declarat în cauză, față de criticile formulate, dispozițiile legale aplicabile și înscrisurile administrate, Curtea constată că nu sunt incidente motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. 1 pct. 6 și 8 C.pr.civ.

Art. 488 alin. 1 pct. 6 C.pr.civ are în vedere viciile motivării unei hotărâri, grupate în trei categorii: lipsa motivării, motivarea inexactă și motivarea insuficientă.

Din criticile invocate în susținerea acestui motiv de casare nu rezultă existența unei contradicții între considerente și dispozitiv, în sensul că motivarea duce la o soluție contrară celei la care s-a oprit instanța de apel în dispozitiv și nici considerente contradictorii în sensul că din

unele dintre ele rezultă temeinicia pretențiilor supuse judecării iar din altele netemeinicia acestora.

Nici motivarea străină de natura pricinii nu se confirmă întrucât considerentele atacate au legătură cu obiectul cererii, susținerile părților și probele administrate.

Nu orice nemulțumire a unei părți cu privire la soluția pronunțată poate constitui motiv de recurs, instanța fiind ținută să examineze numai acele critici privitoare la decizia atacată care pot fi încadrate în prevederile dispozițiilor menționate.

Așadar, în speță, susținerile recurenteii pârâte nu au legătură cu motivele de recurs limitativ reglementate de art. 488 alin. 1 pct. 6 C.pr.civ, aceasta fiind, de fapt, nemulțumită de modalitatea de apreciere a probelor și valoarea acordată acestora în formarea raționamentului logico-juridic al instanței de apel.

Cum criticile expuse în susținerea acestui motiv de recurs nu pot fi subsumate motivului de recurs invocat și nici altor cazuri de casare, Curtea constată ca fiind incidente dispozițiile art. 489 alin. 2 C.pr.civ care sancționează cu nulitatea nemotivarea recursului.

În ceea ce privește motivul de casare reglementat de art. 488 alin. 1 pct. 8 C.pr.civ, instanța de recurs reține că acesta vizează încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material de către instanța de fond.

Din criticile subsumate acestui punct, instanța reține că recurenta impută instanței de apel aplicarea dispozițiilor art. 79 alin. 2 din OUG nr. 195/2002, neincidente în opinia sa întrucât din declarația conducătorului auto și avizarea dosarului de daună rezultă că acesta a lovit traversa de gabarit a podului, care a fost distrusă.

S-a concluzionat că textul aplicabil în cauză era art. 79 alin. 1 lit. b din OUG nr. 195/2002, care obliga conducătorul auto implicat într-un accident din care au rezultat și alte avarii decât cele ale propriului vehicul să se prezinte la poliție.

Recurenta susține în esență că dacă instanța de apel ar fi aplicat corect aceste dispoziții, ar fi înlăturat probele prezentate de partea adversă ca nepertinente și neconcludente și ar fi respins acțiunea în pretenții, reținând că nu s-a dovedit îndeplinirea condițiilor răspunderii sale civile și că din înscrisurile depuse de ea în probațiune rezultă îndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor legale de semnalizare a limitei de înălțime.

Curtea reține că potrivit art. 483 alin.3 C.pr.civ, recursul urmărește să supună instanței competente examinarea, în condițiile legii, a conformității hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile.

În acest sens, art. 488 alin.1 C.pr.civ stabilește că se poate cere casarea unor hotărâri numai pentru motive de nelegalitate, pentru că părțile au avut la dispoziție o judecată în fond în fața primei instanțe și o rejudecare a fondului în fapt și în drept în apel.

Codul de procedură civilă reglementează exclusiv numai motive care vizează nelegalitatea hotărârii.

Aplicarea greșită de către instanța de apel a dispozițiilor art.79 alin.2 din OUG nr.195/2002 a fost invocată de către recurentă pentru a justifica obligația conducătorului auto de a se prezenta la poliție, cu consecința obligativității încheierii unui proces verbal de constatare a contravenției, singurul înscris care în opinia pârâtei era apt să stea la baza aprecierii condițiilor răspunderii civile și deci a temeiniciei pretențiilor reclamantei.

Incidența dispozițiilor art.79 din OUG nr.195/2002 este condiționată de împrejurarea ca din evenimentul rutier să rezulte și alte daune decât avariile propriului vehicul iar invocarea sa sprijină necesitatea întocmirii în cauză a unei anumite probe, respectiv a procesului verbal de contravenție.

Avariile rezultate din accident constituie un element de fapt definitiv stabilit de instanțele de fond iar Curtea reține că instanța de apel nu a relevat existența acestor avarii produse traversei podului de cale ferată, astfel cum susține recurenta.

Nici prima instanță nu a stabilit existența altor avarii în afara celor ale vehiculului chiar dacă acesta a lovit traversa podului.

Singura traversă avariata a fost cea superioară a semiremoricii, aspect reținut de prima instanță la f.3 din sentință.

Instanța de recurs nu are posibilitatea să reevalueze situația de fapt de către instanța de apel raportat la probele administrate.

Față de starea de fapt definitiv stabilită de instanțele de fond, invocarea aprecierii greșite a art.79 alin. 2 din OUG nr.195/2002, de altfel corect aplicat în cauză de instanță, nu poate fi subsumată vreunui motiv de casare întrucât privește probatoriul care s-a administrat în cauză.

Instanța de recurs observă că și în situația în care se confirma obligația conducătorului auto de a se deplasa la poliție, încheierea procesului de contravenție nu era obligatorie, astfel cum susține recurenta.

Procesul verbal în discuție trebuie relaționat de incidența unei răspunderi contravenționale, care nu a fost antrenată față de adresa 260739/08.11.2018 a IPJ Brașov (f.193 fond) și contrar susținerilor recurente nu constituie unica probă pe baza căreia să fie evaluate condițiile răspunderii civile delictuale.

Instanța de recurs constată din examinarea criticilor formulate de recurentă că acestea vizează modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, invocându-se faptul că probele depuse de reclamantă au prevalat asupra celor produse de reclamantă, că cele dintâi nici nu avea caracterul unor probe certe și utile soluționării cauzei, că nu s-au luat în considerare anumite înscrisuri, că nu au fost administrate proba cu expertiză și cercetarea locală sau că în mod greșit anumite înscrisuri au fost considerate determinante în pronunțarea soluției.

„Aprecierea probelor se realizează în vederea stabilirii situației de fapt litigioase, care odată clarificată va fi încadrată în tiparele legii.

În cauză nu s-a invocat încălcarea în administrarea probelor a unor dispoziții legale procedurale care să permită încadrarea motivelor recurente în dispozițiile art.488 alin.1 pct.5 C.pr.civ.

În aceste condiții, instanța de recurs constată că toate susținerile recurente tind la reevaluarea situației de fapt stabilite de instanța de apel și sunt incompatibile cu structura recursului, care, față de actuala reglementare a motivelor de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) C. proc. civ., nu mai permite verificarea hotărârii atacate decât din perspectiva unor motive de nelegalitate, iar nu de netemeinicie.

Prin urmare, criticile respective nu pot fi încadrate în motivele de nelegalitate limitativ enumerate de art.488 alin.1 pct.8 C.pr.civ, sancțiunea aplicabilă fiind aceea a nulității recursului, context în care Curtea va admite excepția invocată de intimată prin întâmpinare, în conformitate cu art.489 alin.2 C.pr.civ.

Pentru aceste motive,

În numele Legii

DECIDE :

Admite excepția nulității recursului, invocată prin întâmpinare de intimată.

Constată nulitatea recursului declarat de pârâta UAT JUDEȚUL BRAȘOV, cu sediul în Brașov B-dul Eroilor nr.5, jud. Brasov în contradictoriu cu intimata pârâta SC [REDACTED] REASIGURĂRI SA cu sediul ales la avocat Iancu Marian Salapa în București, b-dul Ferdinand I, nr.134, sector 2 împotriva deciziei civile nr.1441/Ap/18.10.2019 a Tribunalului Brașov.

Definitivă.

Pronunțată azi 10.06.2020, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei acestei instanțe.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

Red.C.C.O/10.06.2020

Dact.C.N. /12.06.2020

-4 exemplare -

Jud. apel - [REDACTED]

